

Neobyčejná voda

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 84, 5-8)

5 Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.

6 Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť.

7 Když Dolinou balzámovníků se ubírají, učiní ji prameništěm, včasný déšť ji halí požehnáním.

8 Pokračují stále s novou silou, objeví se před svým Bohem na Sijónu.

Píseň: EZ 625 – Ó slunce spravednosti, můj Pane Ježíši

Modlitba

Milosrdný a dobrý Bože, děkujeme ti za toto ráno. Dopřáls nám ve zdraví vstát a žít tento nový den. Požehnej tento den. Požehnej všechno, do čeho se pustíme. Oslov lidi, s kterými se dnes setkáme, aby z našich setkání vzešlo požehnání a aby z nich každý z nás odešel bohatší. Požehnej lidem, kterým se dnes těžko vstává, protože mají strach z nadcházejícího dne. Požehnej těm, kteří nemohou vstát, protože jsou nemocní. Vlož na ně svou žehnající a chránící ruku.

Dobrý Bože, děkujeme, že jsme se tu teď shromáždili jako rodina, a dej, ať jsme jeden druhému tvým požehnáním. Provázej nás dnes svým slovem i Duchem. Otevři naše srdce, abychom si uvědomovali, co právě potřebujeme slyšet, a kde potřebujeme být povzbuzení. Dej, ať společně s vděčností prožijeme tento den, který jsi nám daroval. Amen

I. Čtení (Jan 4, 4–42)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

---

Slůvko dětem (lekce 1 - Vstup Ježíše na scénu)

Dětem ukázat svitek, ptát se nač je, trochu jim něco prozradit a pak jim je rozdat — s tím, že obsahem jim je pomůže zaplnit Marek.

Recitace upraveného textu z 1 K 15,1nn: „Evangelium, které jsme přijali, je základem, na němž stojíme. Skrze ně docházíme spásy — vždyť jsme přece neuvěřili nadarmo.“

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 58 – Jako jelen mučen žízní po tekoucích vodách řve

Kázání (J 4, 13–15)

13 Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň.

14 Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“

15 Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“

Milí přátelé,

obraz živé vody prochází celou Biblií. Na prvních stránkách knihy Genesis se píše o čistém prameni, co zavlažuje a oživuje rajskou zahradu (Gn 2, 6. 46). Žalm opěvuje řeku, jejíž ramena „obveselují Boží město“ (Ž 46, 5). Prorok Jeremiáš napsal, že „je požehnaný člověk, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody“ (Jer 17, 7-8). Prorok Ezechiel měl vidění, ve kterém z chrámu vycházel životodárný pramen. Pramen se čím dál víc prohluboval a rozšiřoval a na jeho březích rostly stromy – překrásné stromy, jejich listy byly lékem a ovoce pokrmem (Ez 47, 1-12). V Novém zákoně měl apoštol Jan na ostrově Patmos vidění **řeky života** – tentokrát v nebi. Tato řeka vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. Z obou stran řeky byl strom života. (Zjv 22, 1-5). Podobné úryvky hovoří o Božím příslibu nechat vyvěrat na poušti řeku, která má moc obrátit i suchou zem na bujnou a plodnou zahradu (Iz 35, 6; 43, 19-20; Žalm 105, 41). Všechny tyto úryvky i mnoho dalších hovoří o Boží moci přinášet svému lidu život, obcerstvení, oživení a uzdravení.

Janovo evangelium nám podává **Ježíšovo setkání se samařskou ženou**, u studny, kde voda sehraje důležitý dialog. Co to jako je? Jak se tohle mohlo stát? Žid se setkává se ženou, a ještě k tomu samařskou. Ten Ježíš, který překračuje všechny možné židovské tradice a nařízení, je se svými učedníky na cestě, a zastavuje se v Samařsku u jedné studny. Bylo třeba, aby Ježíš prošel Samařským, aby se setkal se ztracenou nevěstou.

Na Samaritány pohlíželi obyvatelé Judska jako na **heretiky** a velice jimi opovrhovali. Ježíš je unaven a má žízeň. Přichází jedna žena navázat vodu, a On ji požádá: „Dej mi napít“. Najednou se tady prolamují všechny bariéry, a **začíná dialog**, ve kterém dotyčné ženě odhalí tajemství **živé vody, Božího daru**. Na otázku překvapené ženy totiž Ježíš odpovídá: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: „Dej mi napít“, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu“. Táto scéna je setkáním muže a ženy: stojí tu proti sobě dvě touhy, každá z nich je žízní po tom druhém a vodou pro druhého. A tak se jádrem tohoto dialogu stává **voda**.

Na jedné straně je voda podstatným elementem života, tiší žízeň a udržuje při životě. Na druhé straně je voda symbolem božské milosti, jež dává věčný život.

Žena tu vodu, která je jí nabízená – nezná. Samařská žena, která v našem příběhu nemá ani jméno, je obrazem každého z nás. Stejně jako ona jsme na cestě za svými potřebami všedního dne – potřebujeme pít, abychom přežili. Málokdo z nás ale vnímá, že pustinou bez vody není jen tento svět odvrácený od Boha, ale jsem jím i my sami – a přitom máme přímo ve svém **srdci studnu**, kde je pramen, zdroj života a lásky. Každý z nás má v sobě žízeň, kterou neuhásí žádný jiný pramen než ten, který tryská z Ježíšova setkání. Je to pravda velmi prostá, ale to, že v ni úplně nevěříme, je vidět na skutečnosti, že hledáme to uhašení žízně všude kolem sebe – a ke Kristu, pravému prameni, se vracíme žízniví a vyhladovělí.

Každý z nás má své studny, u kterých sedává a ke kterým chodí. Pravou studnou je ale naše srdce, kam je potřeba se naučit vracet. To není samozřejmé, protože jsme sváděni k tomu, abychom většinu času žili ve velmi povrchních způsobech komunikací – na rovině práce, slov či maximálně emočních prožitků.

Sám Bůh přišel, aby se nás ujal v každém rozměru naší potřebnosti. A někdy dlouho trvá, než poznáme, že skutečně jen On jediný může změnit náš život i život druhých.

Ježíš sám touží, abychom pochopili srdce našeho Boha, který přišel na zem jako člověk, aby zachránil každého člověka na této zemi. Je třeba, abychom vzali vážně, že v srdci každého z nás je Bůh sám a chce zevnitř napájet jak nás a pak i ty, které máme kolem sebe. Ale především je potřebné, si k tomu svému srdci a k prameni života **sednout a pít** – a nenechat se odlákat věcmi, které slibují nesmrtelnost a o věčnost nás okrádají, slibují lásku a přináší rozčarování, slibují krásu, a nakonec nás okradou o naši vlastní důstojnost. Kdybychom Bohu více naslouchali, my sami bychom došli k prosbě samařské ženy – **Pane, dej mi té živé vody**.

Obraz „**vody života**“, kterou Ježíš příslibuje, představuje **obcerstvení i přeměnu**, kterou chce Bůh darovat každému z nás, aby uhasil naši nejhlubší žízeň. Každému z nás chce dát ten samý nový život, uzdravení a očištění, které dal Samaritánce. Jeho živá voda může skutečně uhasit naši žízeň, protože **On sám postačuje**. Je

s námi i uprostřed problémů. Hasí naši žízeň, když jsme vyprahlí. Obmývá naše hříchy a usmrcuje starého člověka v nás. Vyplňuje prázdnotu a každou naši tužbu.

Tento dar **živé vody** je pramenem svědectví. Kdokoli se jako Samaritánka setká s živým Ježíšem cítí potřebu to sdělit druhým, aby všichni došli k vyznání víry, že Ježíš je skutečně **Spasitel světa** (Jan 4,42), jak řekli krajané oné samařské ženy.

Zdalipak není tato žena **předobrazem** mnoha lidí dnes? Zdalipak právě my, nejsme zcela zaujati vlastním hašením žízně po životě? Toužíme po vidinách štěstí, máme pomýlenou představu lásky, bloudíme v touhách po penězích, po slávě – a přitom neslyšíme, ba nejsme schopní naslouchat **tichému Božimu hlasu**. Nerozumíme slovům, že on dává vodu, po níž se nežízní navěky.

Můžeme i my v Kristu nalézat **vodu živou**? Důležitá je tato otázka právě dnes, kdy nás kdekdo a kdeco přesvědčuje, že záleží jen na tom, kolik si člověk užije či na tom, kolik peněz, slávy a moci získá. Takový život je naplněn prázdnotou duše a beznaděje.

Když však Ježíš říká: „*Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem vyvěrajícím k věčnému životu.*“ jde o naději. Evangelium představuje možnost i pro nás, když pronikne až do naší duše, našeho srdce. Může se stát zdrojem naděje, průhledem za hranice pomíjivého života.

Samaritánka neměla správné náboženství, ale byla otevřená hledání, kde je pravda. A tak naučme se prosit její slovy: „**Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila**“

Modlitba

Pane, děkujeme ti, že jsi přišel mezi nás. Děkujeme ti, že jsi za nás zemřel na kříži. Děkujeme ti, že jsi seslal svého Svatého Ducha a dal jsi nám živou vodu. Prosím tě, přijď zase, právě teď, dnes. Prosím tě o živou vodu na každý den, prosíme o tvou živou vodu pro celou Církev, pro naše rodiny i pro celý náš život. Ať tvá živá voda proudí v nás a z nás na celý svět. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 314 – Za dar slova, Bože milý, přijmi srdcí našich dík

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Můžete se připojit společným voláním: **Pane, vyslyš nás!**

Pán k Tobě s důvěrou voláme:

- Rozpomeň se na všechny, kteří obětují svůj čas a život pro Tebe. Smiluj se nad nimi a žehnej jim. **Pane, ...**
- Rozpomeň se na ty, kteří pečují o chudé. Rozmnož jejich bohatství ve svém království. **Pane, ...**
- Vroucně prosíme za mír, pokoj a naději pro celý svět. Těm, kteří vládnou, dej pravou moudrost. **Pane, ...**
- Nemocným různými chorobami dej uzdravení, těm, kteří jsou v těžkých situacích a nebezpečích tohoto světa, osvobození. **Pane, ...**
- Těm, kteří se octli na cestách v nebezpečí, dej naději na záchranu. **Pane, ...**
- Bože náš, všem buď vším, buď ochráncem vdov, otcem sirotků, podporou starců, vychovatelem mladých, těšitelem těch, jež svírá smutek, buď pokrmem hladovějících a pramenem pro žíznivé. **Pane, ...**
- Bože buď cestou těm, kteří bloudí. Vždyť ty jsi cesta a pravda i život. **Pane, ...**
- Skloň se k jednomu každému z nás v našich potřebách a učiň nás hodnými, aby bylo vidět, že jsme děti Boží. **Pane, ...**

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 284 – Nuž Bohu děkujeme ústy i srdci svými

Slůvko dětí

Posláni (Zj 22,17)

Kdo žízni, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo.

Požehnání

Ať je na tvých rtech laskavá mírnost.

Ať je laskavost v tvých očích.

Ať se na dně tvého srdce zrcadlí čistota.

Ať každý tvůj čin vzejde z moudrosti, Amen

Píseň: EZ 411 – Amen, Otče, rač to dáti